

Qəsəbədə az sayda insanlardan - beş-üç idarə müdirindən, bir-iki məktəbdə, uşaq bağçasında və mağazalarda çalışanlardan başqa əksər əhali dörd-sərinə bu parkda unutmazğa çalışır.

Sərdarın başı keçmiş əyyamın xoş xatirələrinə elə qarışmışdı ki, bir nəfər qolundan yapışb onu özünə tərəf çəkəndə diksindi. Təbii ki, bir anda başında cövlan edən xatirələr burulğanından aralandı. Çevrilib baxanda nəzərləri çoxdan bəri görmədiyi köhnə tanışının xoş siması ilə rastlaşdı. Vaxtilə onunla zavodda bir yerdə işləyirdi. Sərdar tomaçı idi, o isə çilingər. Zavod bağlanan sonra onlar işsiz qaldı. İki-üç il də ötəndən sonra pensiya yaşları çatdı. Həmin vaxtdan bəri onunla ilk dəfəydi ki, rastlaşdı. Tanışı Sərdarı görüb çox sevindi.

-Kişi, səndən nə əcəb buralardasan? - deyər, köhnə vaxtlarda olduğu kimi, yenə də ona zara-fatla müraciət etdi. - İndiyəcən səni bu parkda görməmişəm. Görəsən, gün hayandan çıxıb?

-Hanı, heç havada günəş görünür ki, mən də haradan çıxdığımı müəyyən edim? - deyər, Kamil zarafatla zarafatla cavab verdi. - Hava da bizim kimi üz-gözünü yaman turşudub. - Sonra da ciddi görkəm alaraq Sərdara özü barədə məlumat verdi. - Bir-iki gündür ki, mütəmadi olaraq bu parka gəlirəm. Pensiyaya çıxandan bəri elə həmişə evdə otururdum. Özümü çox pis hiss etdiyimdən poliklinikaya getdim. Həkim mənə şəkər xəstəsi diaqnozu qoydu. Məsləhət bildi ki, açıq havada çox olum. Odur ki, innən belə gərək gündə bir-iki saat təmiz havada gəzəm.

Tanışı ilə rastlaşmağı sanki Sərdara yeni enerji verdi. Təsəvvür edin: tək, öz problemlərinlə baş-baş, fikirlə surətdə addımlamaq hara, köhnə tanış ilə ikilikdə söhbət edərək, keçən günləri xatırlaya-xatırlaya gəzmək hara. Bütün axşamı birgə gəzdilər, köhnə əyyamları xatırladılar, necə deyərler, aranı dağa, dağı arana daşıdılar. Axırda söhbət öz-özünə gəlib yenidən başa çatmış seçki məsələsinin üstündə dayandı.

-Səsimizi də verdik, xeyirli olsun, - deyər Kamil sözə başladı. - ancaq bu dəfə qaydalar bir qədər dəyişilmişdi, deyəsən...

-Necə yeni dəyişilmişdi? - Sərdar təəccüblən-

di. - Dəyişiklik edildiyini nədən bildin?

-Mənim səs verdim mənəqəyə çox az adam gəlirdi. Buna görə də mənə iki dəst bülleten verib bildirdilər ki, onları qutuya salmalıyam.

Sərdarı maraq bürüdüyündən Kamilin hansı namizədə səs verdiyini soruşdu. Məlum oldu ki, namizədlərin heç birini tanımır, üzlərini də görməyib. Həm də gileyləndi ki, heç olmasa əvvəllər namizədlərin adamları seçkiabağı gəlib qəsəbədə az da olsa bir abadlıq işi görürdülər. Özləri də həyətdə əhali ilə söhbət edərdilər. Biz də onları görürdik. Bu dəfə isə namizədlər görünmədi.

Sərdar başa düşdü ki, köhnə iş yoldaşına, heç özü də bilmədən istədikləri namizədə, özü də bir neçə dəfə səs verdiriblər.

Sərdar Kamili başa saldı ki, qəm çəkməsin və təəccüblənməsin. Artıq neçə illərdir ki, rayonu-muzda əhalinin bələdiyyə seçkilərinə fəaliyyəti azalıb. Bundan istifadə edən rayon rəhbərliyi öz istədiyi adamı "seçdirmək" üçün müxtəlif yollara əl atıb. Adi bir misal: bacım qızı məktəblərin birində müəllim işləyir. O dedi ki, seçki günü direktor müəllimlərin hamısını məktəbə çağırırdı. Həmin gün müəllimləri avtobusa mindirib seçki məntəqəsinə aparıblar. Müəllimlər orada səs verdikdən sonra yenidən avtobuslarla rayonun başqa seçki məntəqələrinə aparılıblar və orada da səs veriblər. Beləliklə, seçki günü müəllimlərin hər biri beş yerdə səs vermişdir. Həmçinin müxtəlif idarələrin işçilərinin məxsusi olaraq ayrılmış avtobuslarla bir məntəqədən digər məntəqəyə aparıldığının şahidi olmuşam. Prosesdəki belə əngəllərin ucbatından son neçə dəfədir ki, heç seçkilərə qatılmıram. Bəzi dələduzlar haçan öz bəd əməllərindən əl çəkər, onda mən də, necə deyərler, kamal-ədəblə seçkilərə qatılar, tanıdığım namizədə səs verərəm.

Bir qədər də gəzəndən sonra Sərdarla Kamil sağollaşıb ayrıldılar və vədələşdilər ki, hər gün bu parkda bir qədər gəzsinlər və söhbət etsinlər.

Sərdar fikirlə-fikirlə evə gəldi. Yeməyini yedi və yatağına uzandı. Elə fikirləşə-fikirləşə də onu yuxu apardı...

Bir arzum var, millətimlə
bir süfrədən yeyəcəyim gün ola.
"Haradansan?" sualına,
"TURANDanam!" deyəcəyim gün ola.

Qulağıma bir səs gəlir,
Türkün oyanış səsidir.
Marşın, himnin ən gözəli,
Qurdun "aaauu" bəstəsidir.

Yıxılacaqdır hasarlar,
Bilgə Xaqan yol anladır...
Xəyalımda bir atlas var, -
Mübarək "Qızıl Alma"dır.

14.01.2022

RUHUNUZA SALAMLAR, ZƏFƏRİN QALIBLƏRİ!

(Şəhidlərə)

Bu ən yüksək zirvədir, ən yüksəkdə duran ad,
Məkanı uca göylər, yer çəkimidən azad.

Qoxusu gül qoxusu, cənnət ətri, lətifdir,
Ruhu buluddan baxır, bir yük qədər xəlifdir.

Dostu, yoldaşı duyar yanında nəfəsinə,
Yad edənlər eşidər səssizlikdə səsinə.

Oğlu alıb medalın hərdən özü tək taxar,
Xəyal kimi görünər... durub qürurla baxar.

Hadrutun, Kəlbəcərin, Şuşanın fəhətləri,
Vətənin azad olan, təltif verən yerləri...

Əfsanəydi illərdir, oldu Zəfərin gülü,
Siz bizə qaytardınız məhbus Xarıbüllülü.

İndi o bir gül deyil, qələbə simvoludur,
Yurdum ondan qədimdir, o yurdundan uludur.

Ey, günə gülümsəyən Qarabağ şəhidləri,
Ruhunuza salamlar, Zəfərin qalibləri!

EŞQ

İlahi, bilirəm, EŞQ - tək hecadan ibarət,
Dolaşır vücudumu zərrə-zərrə bu həsrət.

Sevdim səni tərtəmiz, sevdim cənnət dadında.
Sevdim dünyanı Sənçün kəpənək qanadında.

ADİLƏ NƏZƏR

Yağdı yağış, gəldi qış, keçdi ömrün illəri,
Çiyimin dünya yükü - alımın püçür təri.

Səcdənə baş qoymuşam, qəbulumdu fərmanın,
Verdiyin həyat dərdi, ölüm isə dərmanı.

Könlümü manqal etdim, xəyalımla közlədim,
Vüsalın kəlmə-kəlmə, şeir-şeir gözlədim.

Ey ruhum, ey pənahım, qulların şahənşahi,
EŞQ elə mən özüməm, sənə EŞQin Allahı!

AYRILIQ

Sevginin gözü kordur, insanı əsir edir.
Hansı mübarək dua, hansı pir təsir edir?

Fikirlərim dolaşır, canıma təşviş düşür,
Özümü itirmişəm, tapana bəxşiş düşür.

Varmı ki, bu dünyada sənə kimi yarasız,
Tapılarmı hardasa mənim kimi çarəsiz.

Olmaz yəqin sənə tək belə ürək dağlayan,
Hanı bu kainatda sənə mən tək ağlayan.

Bir dəfə də gəlmədi halım sənə cəynə,
Kim bilir indi hansı əllər qonur çiyinə.

De, kimlərə yozdurdun o məsum rəyamızı,
Kimlər yeyib bitirdi bitməyən sevdamızı?

Özünə üzleşəndə nə bahənə gətirdin?
Cibinin söküyündən salıb məni itirdin.

YAŞADIM - hər günü bu gün kimi

Yenə hava bulanıq, bir az da isti-ılıq,
Kimə baxsan sükutdur, hara baxsan yalqızlıq.

Gözə dəyən qəm-kədər, dodağa dəyən hüznü,
Azıb qalıb hardasa aydınlığı gündüzün.

Sirrinə bürünübür kölgələrin sonalar,
Ayrılıqdan öncələr, ayrılıqdan sonralar.

Əsirinə çevrilib dumanın, bu oba da,
O ölü dalğaların ortasındakı ada...

Bu ağaclar, o kollar... necə töküüb qaşqabaq,
İçimdəki kamanın iniltisinə bir bax..

Titrədir əllərimi qəlbimin sarı simi,
Xatirələr gözümdə mələşir quzu kimi.

Əlim, ayağım, canım sıxılır addım-addım,
Mən həyatın şəklini çəkib, baxıb, yaşadım.

Gözlərimin önündə zühur edən mənzərə,
Kim od deyə bilər ki, şam Adilə Nəzərə...

NAXÇIVAN ŞƏHİDLƏRİNİN XATİRƏSİNƏ

Orda yağış yağırımı şəhid məzarlarına?
Hələ də islanırmı gəlinlərin yanağı?
Dərman ola bilirmi həsrət azarlarına,
Ordakı anaların oxşamağı torpağı?

Naxçıvandan Qarabağ necə görünür bu gün,
Günəş qamaşdırırmı gözlərini uzaqdan..
Göstərin, qoy olanlar dörd tərəfdən görünsün -
Necə şəhid göyərər son düşdüyü torpaqdan?

İki min iyirminin qədəmləri bəddimi?
Bir sevincə bürünüb azalırmı hər sızı?
Qan qoxuyan dağların köülləri şaddımı?
Lələləri yenidən geyinirmi qırmızı?

Yollar boyu əkilən ulduzlar görünürmü?...
Axa bulacağın səsi balanı kirdirdimi?
Yar yolu gözləyənlər ilan tək sürünürmü?
Can dəyənlər nəfəs tək toxunub əridirmi?...

Uzanırmı köməyə kimsəsizə yüz-yüz öl,
Varmı o yaraların ağrısını uyudan?
Ağlamaq istəyəndə qarayaylıq o gözəl,
Yalvarırmı küləyə, səslənirmi buluda?

Şəhid analarını görüb dondum bu gecə,
Ayrılığın əzabı orada da ağırımı?
Bir xəbər ver can bacı, orda havalar necə?
Şəhid məzarlarına yenə yağış yağırımı?

FƏSİLLƏR DƏYİŞİR

Sözəlr göydə Günəş yellər uyudur bu yeri,
Dağılır odlu yayın səltənəti, bax, solaraq.
Yox olur təbiətin yazdığı ilk yaz əsəri,
Pozulur gülbarın rəngi, itib yox olaraq.

Ruhu sarsır zəminin sapsarı çıpaq düzəni,
Gücü çoxdan tükənibdir işaran boz günəşin.
Titrədir həm də külək lələni, sünbül- səsəni,
Dalayır əllərimi sarmaşıqların gülüşü...

Qarağaclar itirir sərvboylu qamətini,
Dağın dumanı tutur indidən tedarükünü.
Hava çiskinləyir.. Haqq göndərəcək nemətini,
Günün ömrü qısalar, gecələr çəkir yükünü.

Nə qədər solsa da rəngi, bari vardır payızın,
Bərəkət yağdıracaq qış... Təki yer, göy yaşasın.
Doyum olmaz dadına bir ömür də güllü yazın,
Tanrım, davamını göndər həyatın, qoy yaşasın.

SEVGİNİN RƏNGİ

Hara baxırsansa səni görürəm,
Gözümün ağında, qarasındasan.
Mən yalan dünyanın ortasındaşam,
Sən doğru dünyanın harasındasan?

Hayana aparıb küləklər səni,
Könül yararı bir sarıyan varmı?
Nə olsun yaşatdı bu həyat məni,
Dərdi olan dağda vüqar olarmı?

Bir dünya qurmuşam xəyallarımda,
İçində biz varıq, bir də ki sevgi.
İtirəm cavabsız suallarında,
Niyə qırmızıdır sevginin rəngi?..

Qandımı, güldümü, bilmirəm, amma
Sənsiz bu dünya tək puçə dönürəm.
Əlim qoynumdasa minarə sanma,
Qollarım açılı xaça dönürəm...

Gör necə dağıldı günlərin səfi...
Küləyə bağlıdır bulud uçuşu...
Sən ey qanadımın qırıq tərəfi,
Gizlən ürəyimdə, yaralı quşum.

HANSI DƏRDI AÇARSAN AÇ

Bir dən salar dimdiyindən bir quş torpağa,
Zaman keçər, o bir dəndən neçə dən çıxar.
Bahar gələr, şəfəq doğar bir gül yanağa,
Qaçar gülün dodaqları, üzü şən çıxar.

Payız gələr, yarpaq solar, əsər küləklər,
Köçən quşlar gedər, ayaq salar lələklər.
Yola gedə bilmədim zalım fələklə
Bir od vurub, hələ tüstüm təpəmdən çıxar.

Bilirsənmi, nələr qalır xatiratımda,
Həsrət necə buz bağlayıb ürək odumda,
Mən çıxara bilməyirəm səni yadımdan,
Ara-axtar xatirəndən bari sən çıxar.

Əgər ölsə ümidlərim bir gün nə vaxtsa,
Təsəllim də bu olar ki, yaxşı ki yoxsan..
Ulduz olub göyüzündən bir axşam axsam..
Sevgidir bu - iki candan bir bədən çıxar.

Ehtiyacım olmayıb heç vaxt bir dayağa,
Büdrəyəndə özüm qalxıb durdum ayağa,
Tanrı verən mükafatdır, yığdım qalağa -
Hansı dərdi açarsan aç, ordan mən çıxar.

KÖNÜLDƏN KEÇMƏ

Gəl, sənə nəsihət edim, əzizim,
Elin axmağından keç, eldən keçmə.
Desələr günaha düşür əl izin,
Cəmi xəzandan keç, bir güldən keçmə.

Gör necə yaradıb uca Yaradan,
Korlar da seçirlər ağı qaradan.
Sən də keç məxmərdən, zərdən, xaradan,
Saf ipəkdən keçmə, saf tülkdən keçmə.

Qorxmı ayrılıqdan, qorxmı ölümdən,
Demə, görünməyir içim çölümdən... -
Demə, sonam uçub gedib gölümdən,
Sən sənə vəfalı o göldən keçmə.

Oğul var ağzında söz zarı kimi,
Gənc qız var yüz illik kar qarı kimi.
Üzlər var məhkəmə divarı kimi,
Gülər üzdən keçmə, xoş dildən keçmə.

Hamiya salam ver, bir kef-hal eylə,
Sözünə ahəng qat, eyham, xal eylə.
Səvsən, gözüne bax, dili lal eylə,
Səni sevən qəlbədən, könüldən keçmə.

TANRIYA DUA VAXTI

Mən ana Günəşə dua edirdim,
Duam yüksəlirdi yeddinci qata.
Üz tutub elə bil haqqa gedirdim,
Nurun çiləyirdi yola Ay ata.

Buludlar süzdürdü yaxın, aralı,
Bürünüb Hörmüzün öz işığına.
Bir başı çalmalı, bir bel bağlı
Yenə yol almışdı Tanrı dağına.

Açmışdı qolunu ovalar, düzlər,
Sözə yürüyənlər, özde qalanlar..
Yağışlı havanı çəkib dənizdən,
Qıymışdı gözünü ovçu qartallar.

Gürşad, Əmir Teymur yol gözləyirdi,
Atilla, Alp Arslan, Məlikşah, Alp Ər.
Səsini duyurdum - nitq söyləyirdi
Mustafa Kamallar, Məmməd Əminlər.

Sındırıb qəfəsi Tanrı xətrinə,
Göy çadırın altın yuva edirdim.
Hər yan bürünmüşdü çiçək ətrinə,
Mən ana Günəşə dua edirdim.

GƏRƏK

Bir ömür könlümün pərvanəsini,
O şamın başına döndərəm görək.
Gözümün yaşıyla hər səhər-axşam,
Təşnə ürəyimi söndürəm görək.

Sonadək beləcə susub, ah udam,
Qəlbimi atəşə, oda oxudam,
Nə ki duyğular var suya axıdam,
Nə ki hisslərim var, donduram görək.

Tab edə bilmərəm tənə, qınağa,
Nələrdən keçərək gəldim bu çağa.
Bu bəxti götürüb atam ocağa,
Külünü başıma əndərəm görək.

Dərdimi salmayam dilə-ağıza,
Sarılam üzümə gülən payıza,
Höknürüb ağlayam bir ağ kağıza,
Allaha bir məktub göndərəm görək.